

fendelse til Præmiering af Husdyr, som kunde ønskes, thi derom kunne vi vel være enige, at Præmieringen er i og for sig ikke det eneste, der skal tilstræbes. Jeg vil ogsaa sige lige over for det ærede Medlem for Sørs Amt's 4de Valgfors, der nævnte, at der, hvor Husdyrbruget er langt tilbage, skulde man netop anvende større og flere Præmier, end hvor den var vidt fremme, at dette er dog meget tvivlsomt, thi den første Betingelse for at anvende Præmier er dog, at der er noget, som er præmieverdigt. Naar saaledes den ærede Ordfører sagde, at vi havde præmieret 400 Tyre i Sjor, men at vi ønskede at præmiere flere, saa vil jeg sige, at dette maa dog indskrænkes derhen, at det var godtgjort, at der var flere end disse 400 Tyre, som ogsaa fortjente en saadan Præmie, saa det er et godt Fremskridt. Men det forekommer mig, at i Retning af Præmieringen ere vi avancerede ret godt baade i Henseende til de enkelte Dyrskuer og til Fællesskuerne, saa jeg tror, at skal man komme ind paa at revidere selve Husdyrloven, saa maa det nærmest gælde de almindelige Foranstaltninger, som kunne faa en meget betydelig Rækkevidde. (O. Scavenius: Det sagde jeg ogsaa). Jeg veed nok, at det ærede Medlem er enig med mig heri. Som sagt, Forholdet har i den Retning udviklet sig paa en for mig noget uventet Maade. Da jeg i sin Tid tillod mig at stille Forslag om denne Paragraf og dens Anvendelse, var der mange, som troede, at det vilde give en tvivlsom Nytt, men som sagt, Forholdene have udviklet sig godt, og er der noget, man skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, saa er det ganske sikkert dette. I Retning af Præmiering af de enkelte Dyr tror jeg, at vi ere komne ret vidt, og der tror jeg gerne, at vi nu kunne paajere en lille Smule. Den ærede Ordfører fremsatte nogle almindelige og ret udførlige Bemærkninger om Landbrugets Stilling i vort Land, og jeg skal tillade mig i al Korthed at sige lidt dertil, idet jeg ikke kan være enig med den ærede Ordfører i hans Hovedhensynspunkt. Den ærede Ordfører mente at kunne udtale, at nu stod vort Landbrug som Helhed saa fortrinlig, at det hørte til de allerbedste og var ledende i alle Retninger. Det er ikke rigtigt. Jeg indrømmer og anerkender med stor Glæde, at det har vist sig, at vort Landbrug paa visse Omraader er kommet hurtig med og endog er gaaet i Spidsen. Dette gælder særlig Mælkeriomraadet og andre Omraader, hvor den økonomiske Fordel øjeblikkelig er indlysende. Dette er allerede en stor Ting. Paa Mælkeriets Omraade og til Dels ved

Hjælp af Andelsvirksomheden har man udviklet sig stærkt. Det er ikke mere end en halv Snes Aar siden, at det blev udtalt i denne Sal, at vel var vor Smørproduktion ret hæderlig, men den kunde fordoble sig, saa snart man ret vilde. Det vakte, havde jeg nær sagt, Tvivl, ja adskillige fandt denne Udtalelse komisk. Nu er det imidlertid ikke blot en Sandhed, men vi kunne multiplicere med 2 een Gang til. Altsaa denne Forøgelse er lykkedes godt, tør jeg sige, og vil kunne lykkes i endnu højere Grad. Medens jeg saaledes anerkender, at man paa Smørproduktionens Omraade har vist Evne til at følge med og komme i Niveau med de bedste, er dette ingenlunde Tilfældet med Husdyravlen. Bestræbelserne ere stærkt i Gang i denne Retning, men de ere ingenlunde slaede igennem og de ere ingenlunde naaede saa vidt, at vi blot nogenlunde have naaet Maalet. Man kan kun sige, at vi stræbe derefter. Hvis vore Husdyr, som skulle levere Mælken og Smørret, være, som de burde være, og som de bedste ere, saa vilde det vel medføre en Dublering af Salgsproduktionen. (Ordføreren: Ja, netop!) Ja vel, men naar man erkender det, kan man ikke sige, at vi ere saa langt fremme paa dette Omraade, at vi kunne slaa os til Ro dermed og præsentere os for andre. Paa Mælkeriets Omraade ere vi altsaa avancerede godt, og paa Husdyravlens Omraade ere vi i Begreb med at udvikle os paa heldig Maade, men vi have langt frem endnu, og vi ere paa Hesteavlens Omraade endnu langt mere tilbage end paa Kvægavlens. Hvad dernæst Behandlingen af Jorden og Benyttelsen af det økonomiske Affald, bl. a. Gødningen, angaar, kan det langt fra siges, at vi staa fremme her i Landet. Vi staa saaledes der, det sige de fleste Udlændinge, som vi støde paa Mælkeriets Omraade for en Del Aar siden. Fortællingen er ikke større, end at vi hurtigt kunne komme i Niveau med dem, der ere videre fremme, naar vi blot ville fremad. Der er flere Lande, hvor man er langt fremme foran os, baade med Hensyn til Jordens Behandling og med Hensyn til den økonomiske Anvendelse af Affaldet, Gødningen. Der have vi overmaade meget at lære. Jeg udtaler dette, fordi den ærede Ordfører var noget tilbøjelig til at sætte hele vort Landbrug paa en Piedestal. Jeg siger, at i visse Retninger ere vi avancerede godt, i andre Retninger ere vi i Begreb med at komme med, men der er et Par store Retninger, hvor vi have al Grund til at tage os ordentlig op. Det er et fjerde Omraade, hvor vi ogsaa langt fra ere mellem de bedste, det er med Hensyn til Dyrkningen